

ת"פ (נצרת) 53633-09-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו זראקי (עציר) -נדון

ת"פ (נצרת) 53633-09-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד אבו זראקי -נדוןמחוזי נצרת
ת"פ (נצרת) 53633-09-22
מדינת ישראל

נגד

מחמוד אבו זראקי (עציר) -נדון

מוחמד חבשי

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

[05.12.2024]

בפני כב' השופט חנא סבאג

גזר דין לנאשם מס' 2

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם 2 (להלן: הנאשם), הורשע ביום 4.6.2024, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של סיוע לנשיאת נשק שלא כדין בצוותא- עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא, יחד עם סעיף 29 וכן סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); וכן סיוע לירי מנשק חם בצוותא- עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1), יחד עם סעיף 29 וסעיף 31 לחוק העונשין. יצוין כי כתב האישום הוגש כנגד הנאשם יחד עם נאשם 1. בהמשך, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם 1 ועניינו הופרד מהנאשם ונגזר דינו ביום 9.1.2024. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן יורשע על פיו, וכי יתקבל בעניינו תסקיר מטעם שירות המבחן, מבלי שיהא בהמלצותיו כדי לחייב את המאשימה, לאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.
2. על פי עובדות האישום המתוקן, ביום 1.7.2022, סמוך לשעה 17:31, הגיע הנאשם 1 ביחד עם מוחמד דראושה (להלן: מוחמד), ועם אדם בשם נאסר (להלן: נאסר), ושניים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, אל שכונת מגורים בכפר דבוריה, כשהם נושאים ומובילים עמם בצוותא שני כלי נשק מסוג M-16 (להלן: הנשק), טעונים בתחמושת ושבכוחם להמית. למקום הגיע הנאשם. באותן הנסיבות, מוחמד ונאסר אחזו כל אחד בכלי הנשק כשהוא מכוון כלפי מעלה וירו באמצעות הנשק מספר רב של יריות. בהמשך, מסר מוחמד את הנשק שבידו לנאשם 1, אשר נשא אותו למשך כ-12 שניות וירה גם הוא כלפי מעלה מספר רב של יריות. מיד לאחר מכן מסר נאשם 1 את הנשק לנאשם. הנאשם, סייע לנאשם 1, מוחמד, נאסר והאחרים, לשאת ולירות בנשק בעת שילדים קטנים שהו בקרבת מקום וצפו במעשיהם.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם ביום 23.10.2024 צוין, כי הוא בן 22, רווק, סיים 12 שנות לימוד, ללא בגרות, גדל במשפחה נורמטיבית והתחנך לפי ערכים ונורמות מקובלים, מזה כארבע שנים עובד כשכיר בעבודת חשמל אצל מעסיק פרטי. עוד מסר ביחס לקשריו החברתיים כי יש לו קשרים חברתיים הדוקים עם שני חברים שמכיר מתקופת בית-הספר המתפקדים באופן יצרני ונורמטיבי והכחיש חברותו לחברה שולית. ביחס להיסטוריה עבריינית והעבירות נשוא כתב האישום ציינה קצינת המבחן, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחסותו לנסיבות ביצוע העבירות שלל היכרות קודמת בינו לבין הנאשם 1. לדבריו ביום האירוע, בזמן שהותו בחתונה של מכר בכפר דבוריה שמע מספר יריות ואז עקב אחר מקור הירי והתפתה להתנסות בנשיאת הנשק מתוך סקרנות.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום אך להתרשמות קצינת המבחן, התקשה לקחת אחריות על ביצועו ונטה למזער מחומרתן ומתקשה להתבונן באופן ביקורתי על כשלו. עוד נאמר בתסקיר, כי ניכר העדר חיבורו לסיכון ההרסני הפוטנציאלי הטמון בעבירות מסוג זה. ולאורך השיח עמו, תשובותיו סביב ביצוע העבירות היו קונקרטיים ושטחיות. לצד אלו התרשמה קצינת המבחן גם, כי הנאשם מתקשה בהפעלת שיקול דעת מתון ועלול להימצא במצבים מסכנים. בבחינת גורמי הסיכון לעבריינות, צוין כי על אף מאמצי הוריו לסייע לו מבחינת לימודית, הנאשם התקשה להתמודד ולא קיבל מענה מותאם לצרכיו הרגשיים והתנהל מתוך סף תסכול נמוך ובאופן בלתי מווסת במסגרת הלימודים. נסיבות אלו, להערכת קצינת המבחן, הותירו בו חסכים רגשיים שהקשו עליו בהשלמת תהליך התפתחותו הרגשי לרבות גיבוש זהותו העצמית, פיתוח ערך עצמי ודימוי חיובי ופיתוח יכולות לוויסות דחפים ורגשות להתמודדות אדפטיבית במצבים מורכבים מבחינה רגשית.

עוד ציינה קצינת המבחן, כי על אף שהנאשם נטה להציג קשרים חברתיים נורמטיביים, מאופי ביצוע העבירות ונסיבות מעורבותו, עולה פער בהקשר זה, להערכתה, כעולה מהשיח עמו, הנאשם מחובר למצבים מסכנים וחשוף לקשרים חברתיים שוליים.

לצד אלו מונה קצינת המבחן גורמי סיכוי; הנאשם גדל בדינאמיקה משפחתית תקינה, בעלת ערכים נורמטיביים והוא מגלה יכולת לשמור על תפקוד יצרני ותקין מבחינה תעסוקתית. בשקלול כל האמור העריך שירות המבחן, כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד והתנהלות פורצת גבולות הינו בינוני ועולה על גורמי הסיכוי לשינוי.

משכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם ולהערכתם הטלת עונש הרתעתי מוחשי ומשמעותי בדמות מאסר בעבודות שירות בהיקף מורחב, עשויה לחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור, בנוסף להטלת מאסר מותנה וקנס כספי.

טיעוני המאשימה לעונש

4. בטיעוניה הכתובים עמדה באת-כוח המאשימה על עובדות כתב האישום ועל הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ובהם; ביטחונם, שלומם ושלמות גופם של בני אדם, וכן הערכים של שלטון החוק והסדר הציבורי. ולטענתה, פגיעה בערכים אלו, במיוחד נוכח הקלות של השגת נשק לא חוקי, מחייבים על-פי עקרון ההלימה ענישה משמעותית.

המאשימה ציינה בסיכומיה, כי במקרים כגון דנא, קשה לאמוד את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כגון ביטחון הציבור, להבדיל, במקרים של פגיעה ברכוש או בגוף, שאז הפגיעה הינה מוגדרת וקונקרטית. עם זאת, הפגיעה בציבור מזמינותו של נשק חם, המוחזק בידי אנשים, הינה משמעותית וחמורה, תופעה זו הינה הקרקע, המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות בגוף ובנפש.

5. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה באת-כוח המאשימה, כי חלקו של הנאשם הינו משמעותי, כאשר הגיע, לשכונת מגורים, וחבר לאחרים שהגיעו כשהם נושאים ומובילים שני כלי נשק מסוג M-16 טעונים בתחמושת וסייע להם לשאת ולירות בנשק מספר רב של יריות. ולאחר מכן, קיבל הנאשם את הנשק לידיו, וזאת בשכונת מגורים ובעת שקטינים שהו בקרבת המקום וצפו במעשיהם.

עוד הוסיפה המאשימה וטענה, כי הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הינו הנזק הכבד מכל, אובדן חיי אדם. הדברים נאמרים ביתר שאת, שעה שהנאשם סייע לאחרים לשאת את הנשק ולירות מספר רב של יריות כלפי מעלה, עת שהו בקרבתם קטינים אשר צפו במעשיהם ומכאן שעלינו לשוות לנגד עינינו את פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם מפליטת כדור מנשקו של אחד המעורבים או ירי שוגג וכן ואת המסר אותו הנאשם ואחרים מעבירים לקטינים תמימים אשר עומדים בצד וצופים במעשיהם, שרק בנס אירוע זה לא נגמר באסון.

6. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הדגישה באת-כוח המאשימה, כי בתי המשפט, בכל ערכאותיו, עמדו על הצורך בהטלת ענישה מוחשית ומרתיעה על העוברים עבירות בנשק, גם על אלו שניהלו "אורח חיים נורמטיבי" עד לביצוע העבירות. עוד באותו העניין, הפנתה באת-כוח המאשימה, לתיקון מס' 140 לחוק העונשין ולדבריי ההסבר לתיקון, שקבע מדיניות של החמרה בעבירות בנשק בדרך של קביעת עונשי מינימום בעבירות נשק, של רבע מהעונש הקבוע בצד העבירה.

- ביחס למתחם הונש ההולם, ציינה המאשימה, כי ערה היא לפסיקת מותב זה בעניינו של השותף לכתב האישום, הנאשם 1, ולמתחם העונש שנקבע שם. עם זאת, היא סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בהתאם להנחית פרקליט המדינה בעבירות נשק, צריך לנוע בין 21 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
7. בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה באת-כוח המאשימה, כי לזכות הנאשם יש לזקוף את עברו הנקי, כמו גם העובדה שהודה לבסוף בכתב האישום המתוקן, הגם שעשה זאת לאחר שניהל את משפטו ובטרם שלב הסיכומים, כך שלא ניתן לזקוף לזכותו חיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים.
- מנגד, עמדה באת-כוח המאשימה על כך, שמהתסקיר עולה, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, נטה למזער מחומרותן, התקשה להתבונן באופן ביקורתי על כשלויו ותשובותיו סביב האירוע נותרו קונקרטיים ושטחיות. בנוסף, הפנתה המאשימה לגורמי הסיכון עליהם הצביע שירות המבחן והתרשמות קצינת המבחן ממנו ומאישיותו ולכך, כי שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. היא הביעה תמיהה על המלצתו הסופית וביקשה לא לאמצה, שכן חורגת היא באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כה חמורות ובמיוחד כשהנאשם לא עבר הליך טיפולי ולא כברת דרך המצדיקה חריגה כה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה. לדידה, הדברים מקבלים משנה תוקף, שעה ששירות המבחן קבע כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה בינונית וגם התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית אותה שלל הנאשם.
8. מכל האמור לעיל, ובהתחשב גם בעיקרון אחידות הענישה המחייב שמירה על יחס הולם בין העונשים הנגזרים על המעורבים באותה פרשה, והצורך בהרתעת היחיד והרבים, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם לו עתרה.
- בצד המאסר, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע וכן ענישה כלכלית על דרך הטלת קנס כספי שלא יפחת מ- 10,000 ₪, וזאת במטרה לפגוע בתמריץ הכספי לגייס משאבים כספיים ולקנות שליטה בכלי נשק. טיעוני הנאשם לעונש
9. בא-כוח הנאשם פתח את טיעוניו בהתייחסותו לתיקון לחוק ולשיטתו, התיקון לחוק אינו חל על עניינו של הנאשם שכן העבירות בוצעו ב- 2022 בעוד התיקון לחוק נכנס לתוקף ב- 2023, כך לשיטתו.
10. הסניגור המשיך בטיעוניו והתייחס לטענת המאשימה, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה משמעותי. לטענתו המאשימה לא פרטה, לא בעובדות כתב האישום ולא בטיעונה, מה הם מעשיו. בעניין זה ביקש הסניגור להזכיר כי לא יוחסה לנאשם עבירת החזקה, וכל מעשיו, לשיטתו, מבוססים על סרטון של 30 שניות כאשר בשניה ה- 30 רואים ידו של הנאשם מושטת לעבר הנשק ותו לא.

- עוד ואשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען בא-כוחו של הנאשם, כי לא קדם למעשיו כל תכנון, חלקו יחסי ומזערי וגם בלעדיו העבירות היו מבוצעות.
11. אשר לנזק שעלול היה להיגרם מהעבירה, הסניגור תמים דעים עם המאשימה, כי מי שמחזיק בנשק ויורה עלול לגרום לנזק הרסני וקטלני במיוחד כשיש קטינים. ואולם, כך לטענתו, הנאשם לא עשה שימוש בנשק באופן שהוא יכול היה לגרום לנזק לסובבים אותו. מה גם שעניינו בעבירה של סיוע ולא במעשה מושלם או קונקרטי. כך שתמוה כיצד ניתן לטעון שיש פוטנציאל לנזק ממי שלא עשה שימוש בנשק. לשיטתו עבירת סיוע לא מניבה נזק שמצדיק החמרה בענישה משום שמדובר בעבירה נגזרת ולא מושלמת.
12. בכל הנוגע למדיניות הענישה, טען הסניגור כי המאשימה לא הביאה פסיקה לעניין עבירות סיוע והפסיקה שצורפה אינה רלוונטית ואינה מגלמת נסיבות המקרה. בא-כוח הנאשם צירף אסופת פסקי דין, המלמדים לשיטתו על מדיניות הענישה, אולם לא טען למתחם ענישה ספציפי החל על ענינו של הנאשם.
- עוד הוסיף בא-כוח הנאשם וטען בעניין זה, כי עקרון אחדות הענישה לא רלוונטי לעניינו; העיקרון חל על מבצעים בצוותא, מעשה משותף זהה. אך בעניינו המעשים שבוצעו על ידי הנאשם 1 שונים בתכלית והצדק, דווקא, מחייב לאבחן ביניהם.
13. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין בא-כוח הנאשם, כי המדובר באדם שחי במשפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי, למד ועבד ופרנסתו אינה מרמיסת החוק ולא מפשע אלא עבודה כשרה בחשמל ביתי.
- עוד באותו הקשר טען, כי הנאשם הוא אדם בר שיקום ואין שום נתון לגבי נסיבותיו האישיות ונסיבות המעשה שיש בו לשלול סיכויי השיקום שלו ולכן, והיות ועניינו בנאשם צעיר, יש לבכר את סיכויי השיקום.
14. בא-כוח הנאשם הוסיף וטען לקיומה של אכיפה בררנית המתבטאת בשני מישורים הראשון; היעדר אכיפה לגבי מעורבים נוספים שננקב בשמם ולא נעצרו ולא נחקרו כלל, והשני; מתייחס למעורב נוסף בפרשיה שבפנינו, נאסר יוסף, אשר זוהה על ידי שוטר, ברח ונעצר ועד היום טרם הוגש כתב אישום נגדו. משכך, מטעמי הגנה מן הצדק, ביקש להקל בעונשו של הנאשם.
15. בהתייחסו לתסקיר והמלצותיו, טען הסניגור כי התסקיר רצוף סתירות. לטענתו לא ברור כיצד קבעה קצינת המבחן, מחד גיסא, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ומאידך גיסא, כי הנאשם לא קיבל אחריות. לדידו, מסקנותיה והמלצותיה של קצינת המבחן אינן ברורות ולא ברור מאין הסיקה אותן ועל כן בקש לא לקבלן.

16. לטענת בא-כוח הנאשם, הודאת הנאשם בנוסף לחלקו ותרומתו האפסית לאירוע ובהתבסס על עיקרון ההלימה ונסיבותיו האישיות, יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהימנע מהשתת קנס שכן הנאשם לא הפיק רווח כספי מהמעשה ולא סייע לאחר להפיק רווח כספי.
דבר הנאשם
17. הנאשם לא מסר דבר והסתפק בדברי בא-כוחו.
דין והכרעה
קביעת מתחם עונש הולם
18. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש אשר יוטל עליו ומידתו. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
19. בעבירות נשק יש כדי לפגוע בשורה של ערכים חברתיים מוגנים ראשונים במעלה ביניהם ההגנה על גופו, שלומו, וקניינו של הפרט, כמו גם על תחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי ושלטון החוק. זאת בשל הפוטנציאל הקטלני הטמון בהחזקת נשק חם שלא כדיון, אשר זמינותו אף מעודדת את השימוש בו. לעניין זה כבר נקבע: "על חומרתן הרבה של עבירות הנשק עמד בית משפט זה פעם אחר פעם. עבירות אלו הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" בחברה הישראלית (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובה, פסקה 16 [פורסם בנבו] (5.11.2019)). הן מסכנות את שלום הציבור, גם בהיותן "קרקע פורייה" לביצוע עבירות אחרות - החל מעבירות איומים וכלה בעבירות המתה, ובשל יכולתן לגרום לפגיעות בגוף ובנפש" (ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' בלאל (4.5.2023)).
הדברים יפים גם לעניין החזקת נשק בו נעשה שימוש לצורך ירי באזור מגורים, המוגדר כ"יריות שמחה", וזאת נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בכך. לעניין זה נקבע:
"בית משפט זה עמד לא פעם על פוטנציאל הסיכון הרב כתוצאה משימוש בנשק חם באזורי מגורים, גם כאשר השימוש נעשה במסגרת יריות בשמחות, אשר עלול להביא לפגיעה גם בעוברי אורח תמימים (ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל, [פורסם 26 בנבו] פסקה 7 (19.11.2014); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (18.7.2013); ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, [פורסם בנבו] פסקה 9 (28.11.2011)" (ע"פ 1414/17 עריאן נ' מדינת ישראל (6.11.2017)).
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה
20. אין כל מקום להמעיט בחומרת מעשיו של הנאשם, אשר סייע לנאשם 1 ואחרים לשאת שני רובה סער מסוג M-16, טעונים בתחמושת, ואף סייע והקל לבצע ירי. מצפיה בסרטון האירוע (מוצג ת/א1) רואים את הנאשם נוכח באירוע באופן פעיל, תוך שהוא מסתובב בחופשיות בין היורים ובסוף הסרטון הנאשם אף מקבל לידיו אחד מכלי הנשק. התנהלותו של הנאשם בזירה מלמדת על רמת הסיוע המאסיבית שהעניק לאירוע.
חומרה יתרה, עולה גם נוכח העובדה שהירי אותו ביצע הנאשם 1 והאחרים, בסיועו של הנאשם, נעשה בשכונת מגורים כאשר ילדים קטנים נמצאים בקרבת מקום וצופים במעשיהם, ומשני כלי נשק התקפיים מסוג רובה סער M-16.
21. מנגד, יש לתת את הדעת לעובדה שהאירוע אינו מהווה עבירת נשק קלאסית של נשיאה, כאשר הנאשם סייע לנאשם 1 ולאחרים והקל על ביצוע העבירות כשקיבל לידיו את הנשק, לאחר הירי, מנאשם 1.
22. בנוסף, נתתי דעתי כי למרבה המזל, לא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו. ואולם, פוטנציאל הנזק הוא עצום, בשים לב לסוג הנשק ולכך כי המדובר בירי של מספר רב של כדורים, על ידי מספר אנשים ומשני כלי נשק, שבוצע במקום מגורים כשילדים קטינים שהו בקרבת המקום וצפו במעשים.
מדיניות הענישה הנוהגת
23. בפסיקתו העדכנית, עמד בית המשפט העליון על מצב החירום בו מצויה מדינת ישראל בכל הקשור לעבירות בנשק, אשר מחייב החמרה בענישה המוטלת על המורשעים בהן:
"לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה".
בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר." (ע"פ 6383/21 קרויף נ' מדינת ישראל (13.2.2022)).

על רקע המגמה להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות נשק, נכנס לתוקף ביום 8.12.2021 תיקון 140 לחוק העונשין, הקבוע עונש מינימום שלא יפחת מרבע מהעונש המרבי שנקבע לעבירה הספציפית. תיקון זה, הקבוע כהוראת שעה לתקופה של 3 שנים, חל על המקרה דנן, שלא כטענת בא-כוח הנאשם, שכן מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2022. 24. להלן מספר דוגמאות המשקפות את מידת הענישה המקובלת במקרים דומים. למותר לציין, כי חלק מפסקי הדין מתייחסים לעבירה המוגמרת, בעוד שבענייננו מדובר בשתי עבירות סיוע. כך שהעונש בגין עבירות הסיוע יש לגזור מהענישה הנהוגה המוטלת בגין העבירה המוגמרת.

25. ע"פ 3728/22 מסאלחה נ' מדינת ישראל, (9.8.2022) - המערער הורשע בביצוע עבירות של סיוע לנשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב)רישא + סעיף 31 לחוק; נשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב)סיפא לחוק, וכן סיוע לירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(א) + סעיף 31 לחוק. הצדדים הסכימו שהמשיבה תטען לעונש ראוי של 20 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. על פי המתואר, המערער נהג ברכב ואדם אחר, אבו סבייה, ישב במושב שליידו. אחריהם נסע צוות בילוש, כשלפתע אבו סבייה הוציא את היד מהחלון וירה ירייה אחת מאקדח מסוג FN. בהמשך, המערער עצר את הרכב בצד הדרך, הבלשים חסמו את הרכב וביצעו חיפוש, במהלכו נתפסו 15 כדורים מסוג 9 מ"מ בכיס מכנסי המערער והאקדח נתפס ברכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה. יוער כי על אבו סבייה, נגזרו 35 חודשי מאסר בפועל והפעלה של 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

26. בע"פ 1531/22 לואבנה נ' מדינת ישראל (30.1.2023), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות בנשק (נשיאה) וירי מנשק חם, לאחר שבמהלך חתונה שהתקיימה ביפיע, עלה עם אחרים לגג, שם קיבל לידו נשק, ירה עמו 14 יריות באוויר, והשיבו לאחרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל-54 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש, תוך שציין מספר נסיבות משמעותיות המצדיקות הקלה, ובעיקר הדרך הטיפולית-שיקומית המשמעותית שעשה הנאשם, והעמיד את עונשו על 18 חודשי מאסר בפועל.

27. ת"פ (מחוזי חיפה) 51209-04-23 מדינת ישראל נ' עמאש ואח', (07.02.2024) - נאשם 1 באותה פרשה הורשע בסיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), וכן בסיוע לירי באזור מגורים. הנאשם 1, נאשם 2 ואדם אחר רקמו תכנית לפיה האחר יבצע ירי לעבר בית משפחה בסיוע הנאשמים. הנאשמים והאחר יצאו אל עבר בית המשפחה, כשנאשם 2 מצויד בכלי הנחזה כנשק והאחר מצויד בנשק מאולתר, מחסנית ולפחות 6 קליעים. בהמשך, בסביבת בית המשפחה, נאשם 2 ירה באוויר באמצעות הכלי. אחר כך, האחר ירה לכיוון בית המשפחה לפחות 6 יריות ופגע בכבל חשמל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, והשית על נאשם 1 מאסר בפועל למשך 20 חודשים, לצד עונשים נלווים.

28. בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה, (19.12.2021), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאת נשק יורי מנשק חם במקום מגורים, לאחר שהגיע באמצעות קטנוע סמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה כשהוא מחזיק בנשק שלא כדין וירה באוויר מספר יריות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 25 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לכלל לפיו ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין.

29. בע"פ 1427/21 שוויקי נ' מדינת ישראל (26.5.2021), נדון עניינו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע בעבירות נשיאת נשק ותחמושת יורי מנשק חם, לאחר שהגיע למקום בו התקהלו עשרות אנשים כשהוא נושא נשק דמוי רובה סער M-16, וירה באוויר לפחות 17 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 26 ל- 56 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 37 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

30. בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי, (2.7.2020), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלה של נשק יורי מנשק חם באזור מגורים, לאחר שנהג ברכב בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, ומסיבה בלתי ידועה ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 36 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לצורך במיגור התופעה של שימוש בנשק בלתי חוקי.

31. בנסיבות העניין, תוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת נסיבות ביצוען, מדיניות הענישה הנהוגה ומגמת ההחמרה הניכרת בענישה והעונש המזערי הקבוע בחוק, ומבלי להתעלם מעיקרון אחידות הענישה ותוך התחשבות במתחם העונש ההולם והעונש שנקבע בעניינו של נאשם 1, סבור אני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 16 ל- 32 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה וקנס כספי.

קביעת העונש בתוך המתחם

32. קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו. במקרה דנן, לא מצאתי כל מקום לחרוג לקולה מהמתחם שנקבע, כפי שביקש הסניגור היות והנאשם, לטענתו, בר-שיקום.

- אכן היותו של הנאשם בר-שיקום מעניק משקל במסגרת שיקולי העונש אך לא מצאתי, בענייננו אינדיקציה לטענתו של הסניגור לדבר. נהפוך הוא, בתסקיר צוין, כי קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות ונוטה למזער מחומרתן. עוד התרשמה מחוסר ערנותו סביב הסיכון ההרסני בעבירות ובשיח עמו לא התרשמה מהכרה לנזקקותו לשינוי דפוסי המכשילים המצריך התחייבות והתגייסות ארוכת טווח. יתרה מכך, אף אם הנאשם הינו בר שיקום במידה מסוימת, הרי לא די בכך, שכן כידוע, החריגה מהמתחם שמורה לנסיבות ייחודיות ויוצאות דופן, שאינן מתקיימות בענייננו, מה גם שהחוק והפסיקה, בעבירות נשק, מבכרים את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום ואינם מקלים עם נאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי. המסר העונשי נחרץ "שומה עלינו לזכור כי מדובר במשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עבריין נשק ומקל בעונשו אינו מרחם על הקורבן הבא" (ע"פ 7850/21 דסוקי נ' מדינת ישראל, (25.11.2021)).
33. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע, נתתי דעתי לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, בן 20, ולעובדה שהוא נעדר כל הרשעות קודמות וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, ודומה כי עסקינן במי שעד למועד ביצוע העבירות דן, ניהל אורח חיים נורמטיבי למד ועבד לפרנסתו.
- כמו כן הבאתי בחשבון את הודאתו בביצוע העבירות, גם אם זו לא התקבלה בראשית ההליך, אשר מבטאת, על דרך הכלל, גם קבלת הדין, ובחובה היא טומנת קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם, לצד החסכון בזמן שיפוטי יקר. מצאתי גם לתת משקל לתקופה בה הנאשם היה מצוי במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 12.9.2022 ועד ליום 6.12.2022 ובאיזוק אלקטרוני עד ליום 20.04.2023.
35. מנגד, כפי שצוין לעיל, בעבירות נשק על בית המשפט לתת משקל גדול לאינטרס הציבורי ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים על פני הנסיבות האישיות של הנאשם, וזאת על מנת להרתיע את הנאשם העומד לדין ועבריינים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד (ראה גם רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004)).
36. אשר לטענת הנאשם לקיומה של אכיפה בררנית, הרי שלא ניתן להתייחס לטענה זו ולהכריע בה בהעדר בסיס עובדתי ומשפטי נרחב, יותר מזה שהוצג בפניי, ובהעדר תשתית ראייתית מבוססת התומכת בטענתו זו. לא ניתן לבחון לעומק את טענות הנאשם ביחס לחלקם של האחרים ולהליכים שננקטו, אם ננקטו, נגדם מבלי שנפרסה מלוא התמונה לפניי, ולא ניתן להסתפק בלנקוב בשמות של מעורבים נוספים בפרשיה כדי לצאת יד חובה זו.
37. לאור המפורט לעיל, סבור אני כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם בחלק העליון של השליש הראשון של מתחם העונש ההולם. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי.
- סיכום
38. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. אני מטיל על הנאשם מאסר בפועל של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.9.2022 ועד ל- 6.12.2022.
- ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. אני מטיל על הנאשם קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 4 חודשים.
- ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.